

یادداشت سردبیر

تابستان پس کی تفریح و آرامش؟!

دکتر قرخنده مخیدی

سلام چرحدی طبیعی نظام هستی، زیبایی‌های بیماری را در پس، چه جو این است در لمحات فراغت، توانی در استراحت و کار را بد کودکانه بسازید یا همینه که زندگی همه‌انش کار و کار و کار نیست بلکه همه‌ی تلاش‌ها برای جویزی، درک دیگرل، پادیگرل یوسن، طبیعت زیبا را تجربه کردن، احساس جویی در پارک طبیعت و پیرامونی کل طبقه و از محیط و جامعه لبوخت و از همه عادات و شکر نعمات حلولند و درک والاقر.

**زیبایی‌های
حلفت
لست**

سلام چرحدی طبیعی نظام هستی، زیبایی‌های بیماری را در مسیر حود می‌پیماید شادی و هیجان طبیعت بهاری را به نمای برگ آرامش، تنفس و باروری محدث تابستانی هزار می‌دهد شروع این فصل برای حلواده‌ها و کودکان هیجان حاصل را پیدید می‌آورد. سوالات زیادی نیز همسواره در اذهان مطرح است.

- آیا تابستان فصل برپانهادزی و تغیراتی نویں در زندگی کودکان است؟ کودکانی که ۹ ماه سال در تلاش و کوشش، ارزیابی و ارتباط منظم با حانوه‌های محیط‌های فرهنگی و کمزیزی بودند.
- آیا فصل آرامش و استراحت و تنفس است؟ آنان در طول ۹ ماه مدرسه و عده‌ان را شنبده‌اند که بالاخره تابستان می‌اید و فرست آزاد فرایی رسد.

● آیا فصل رهایی از عذی و بند هاست؟ کودک‌های تواند بی‌عذی و خار از همه امور می‌توجده به سال اینده و این چه در پیش است، لمحات رایگذراند.

- فصل چه چیزی است؟ چه تجربیاتی را باید شنید و چه نکاتی باید توجه کرد؟

بسیاری از حانوه‌های همسواره در طول سال تحصیلی به کودکانشان نوید می‌دهند که تعطیلات تابستانی می‌اید در تابستان والدین نیز دوست نارنده فارع از کار و زمان‌بندی، از مرخصی طاو فرست های پیره پیکرند؛ از این روز به کودکان وعده می‌دهند که به مسافت می‌رویم، یه گردش و پارک می‌رویم، یه میهمانی و تصریح می‌رویم و... کودکان دلخوشند و منتظر.

روی سخن، یاش‌سما مادرل و پدران و حانوه‌های عزیز است، به کنام جویی که می‌دهید، پایه‌تند می‌نمایید؟ می‌دانید که یکی از لذاب‌وامضی فرهنگ‌زیبایی‌های بزرگی، عمل کردن به قول هدست؛ از این روز، حساید دهل و هزاری که به کودکان می‌دهید، عمل کنید.

در عمل به قول‌ها، چند زیبایی نهفته و لشکار وجود دارد اول کودکان یاش‌سما برپانهادزی می‌کنند و می‌کوشند در زندگی، مثل شما یا فرزنشانش عمل کنند.

دوم حاضرات حوض تیستل و یوسن یاش‌سما را تجربه می‌کنند، احساس پوچی و بیهودگی نثارند و یا رفع حسگی‌های برای سل تحصیلی جدید اثری سالم کسب می‌کنند و صد ابتدای استعدادی صحیح از لمحات فراغت، توانی و تعادل در پرانهادزی و زندگی را بایشنا

وجود چاله‌ها و پستی‌وبلندی‌های غیراستاندارد در پارک‌های بود فضای سبز و عدم رسیدگی به حصور کودکان و عدم احترام به آن‌ها مرایه ذکر و لذت که باید به مستوان هشدار دهیم تا هرسال جل از امده تبلیغ، این گونه محیط‌ها را برای ورود کودکان کماده نمایند.

زیباسازی محیط، آرایش و سایر وسایل و سازماندهی آن‌ها می‌تواند دعوت به بازی و تمریج واگرایی روحیه‌گردشگری در پارک‌ها و پوستل‌ها را برای کودکان و خلوه‌ها شفوت کند.

به هر حال، با آرزوی جویی و شناختی برای کودکان و حانواده‌ها، ذکر چند نکته‌ای کلیدی را لازم می‌نماید.

۱. بد کودکان فرصت دهیم تا آن‌چه را می‌توانند، در این نصل پیاموری که چون دیر شود زیستی بر آل‌ها وارد می‌شود و نیز اوهات این نصل را غنیمت و شماره.

۲. یا چشم و همه چشمی و غرب تبلیغات سودجویی، اوهات بازی‌شون کودکان را یا کلاس‌های گوناگون که کاه هدف‌های آموزشی با نیازهای کودکان را نیز زیر سوال می‌برند، پر نکشیم.

۳. از امکانات و فضاهای آموزشی «سازمان و برنامه‌ریزی‌های مرآت‌پیش‌دیستان، مساجد، محیط‌های فرهنگی تحت نظرارت، تئاتر کودکان، فیلم‌های آموزشی کودکان، کتابخانه‌ی، صد‌گویی و بازی‌های شادی‌پرور» بیشتر کوشیم.

۴. کودکان را به کتابخانه‌ی آزاد عادت دهیم که حوصله و کتب تجارب از این طریق نیز عامل موتفت سایر موصوعات و دروس بعدی است.

۵. حضای ازمانی را نیز برای تحلیلی بینی، آلم‌شوحشی جل از ورود به محیط آموزشی رسمی تر و دیستان فراهم آوریم و بسی کار آموزش و تمریج فاصله‌هایی مناسب ایجاد کنیم تا کودکان به بازی‌ها و برنامه‌های دکوهه‌ای حرود بپردازند و از پومن یا شسله دیگر دوست و همسالان نیز لذت بازی‌بریند که گستاخ‌الاهتمام‌لول برای بازی و شادی کردن است.

۶. آرزوی لذت پیش‌واگرای تنوتنی زیبارایی کودکان و حانواده‌ها ناره.

● نکته‌ی دیگر، کلاس، بازی‌هم کلاس‌های «محظوظ و بازی‌هم» محدودیت پس کی تهریج و آرامش؟

پیماری از ما، تایستان را فعلی دهاری برای دویدن و کار می‌دلیم، اما فکر کنیم که کودکان به همه چیز، به نحوی کسان و همانند یکدیگر علاقه‌مند نیستند.

شکی نیست که باید استعدادی‌بی‌سوند؛ ما باید در تمام اوهات به مشاهده و دقت در اعمال، گفتار، افکار و احساسات کودکان

بپردازیم و صحن درک نفاطه‌بیث و نفاطه‌منصی آن‌ها، به خود بیایی و خودشناسی کودک‌گسان کمک کنیم ولی به چه فیضی، با چه لژواری

و دکوهه‌خواهی؟ فکر نکنیم چون فلاں کودک به کلاس سلطنتی می‌رود، رفتش به کلاس موسیقی برایش می‌ترسد و می‌تواند به میل

تحریه کند. ما پدران و مادران و دوستاران کودک، از همین سال‌های پایه باید بی‌آن‌ها باید دهیم که هدفمند عمل کنند یکوییم تیستان،

این نصل آرامش‌بیش، راید فصلی حست‌کنند و ملال لور برایشان مبدل نکنیم. گردش در طبیعت، باد گرفش در جی سمر، دیناریا

دیگران و به جای لورش صلحی ارحام رفتش به دیاع و پوستل، حله‌ی مادریزگ و پنیرایی از دوستل و کمک در حانه، ارزش کمی نهاد

و می‌تواند از شمشادتر و ممیدتر از کلاس‌های تحملی یابند که ب «هارت در حانه، انجام کارهای شخصی، و مشارکت در تهیه‌ی غذا و وسایل سفر و برنامه‌ریزی، چدیه همراه شما خلوه‌های گرامی و چه یادوستل و تحت نظرارت شما، تحریه‌ای پیمار غنی را برای کودکان در این اوهات به اعمال می‌کورد، فرمت برای حرث زدن، اطمینان عقیده کردن، چرنشوری و حطر کردن، در «حیط حانه فراهم می‌شود که پیمار سالم و مفروی به صرفه نیز است.

● ولما پلارک‌ها، پوستل‌ها و وصفاهای باز

نکته‌ی مهمی است که ما کودکان و حانواده‌ها را برای گذراندن اوهات فرات بدهیم به این مکان‌های تاریخی و آزاد تشویق می‌کنیم اما این‌همی آیا این محیط‌هایه لذاره‌ی کافی برای میهمانی و پنیری آمادگی‌گارند؟

به تازگی، فرمتی برای پرسی و تحلیل فصلهایی بازی و تمریج کودکان در تهیل و شهرستان‌های ایجاد شده پیمار غمگین شدم که این همه دنیا برای رفتش به پارک‌ها و فضاهای بیرون صحبت می‌نماید، ولی هنوز در پیماری از موارد سطح‌جا‌یعنی و پیمانست برای بازی و فعالیت‌های آزاد، دویدن و پریدن و فعالیت‌هایی بازی گونه‌ی کودکان پیمار کمتریگ است. وجود سطوح ناصاف و نامناسب، وجود لژوارهای و سایر غیراستاندار و نامتلب یا ندو و نهادت کودکان، لبه‌های تیز و پرنده‌ی بعضی از تجهیزات عدم پاساری بعضی از وسایل که حاکی از زنگزدگی رنگ و رورفتگی و گهنه‌ی و پوییدگی آن‌ها مارد، نبود جای مناسب برای نشستن، استراحت و مشاهده و نظرارت والدین، عدم سنجش و ارزیابی و سایر متناسب بیاسن کودکان از نظر کمی و کیمی،

